

FYLKESRÅDSSAK

Høringssak - melding til Stortinget om vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett

Sammendrag

Nærings- og fiskeridepartementet har til hensikt å legge frem for Stortinget til våren en melding om vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett. I denne forbindelse ønsker departementet, i en egen høringssak, synspunkter på forslag til hvordan en slik vekst best kan skje.

Det legges til grunn at all vekst må være miljømessig bærekraftig, og forslagene baseres i så måte på at bærekraftsprinippene er overholdt.

Departementet foreslår at veksten i lakse- og ørretproduksjon må komme som en kombinasjon av tildeling av nye tillatelser og økt produksjonskapasitet i eksisterende tillatelser. Fylkesrådet er enig i dette, men forslaget om at tildeling av nye tillatelser skal gjennomføres ved bruk av auksjonsprinsippet kan fylkesrådet bare delvis slutte seg til.

For å kunne regulere veksten i eksisterende tillatelser foreslås et alternativ med innføring av handlingsregler, som bl.a. innebærer inndeling av kysten i produksjonsområder hvor næringen reguleres kollektivt. Fylkesrådet er av den prinsipielle formening at tiltak for å regulere veksten må være av en slik karakter at de i størst mulig grad kan knyttes til selskaps- eller lokalitetsnivå. Fylkesrådet kan derfor ikke støtte dette forslaget, men derimot et alternativ med en fast årlig prosentvis kapasitetsøkning. Dette forutsatt at nærmere definerte grenser for lusenivå og utslippsparametere på lokalitetsnivå ikke overskrides.

Departementet fremmer også forslag som skal gjøre det lettere å ta i bruk ny teknologi i havbruksnæringen, og da spesielt teknologi for lukkede anlegg. Fylkesrådet er godt tilfreds med at det blir satt søkelys på dette spennende utviklingsområdet.

Rettingsspørsmål knyttet til kystsonen, forholdet til EUs vanndirektiv og konsesjonsregimet er eksempler på viktige tema som ikke berøres i denne høringssaken. I forhold til konsesjonsregimet, har departementet allerede presisert at dagens ordninger skal ligge fast. Fylkesrådet vil likevel oppfordre departementet om å inkludere rettighetsspørsmålet samt foreta en nærmere vurdering av vannforvaltningens betydning for næringens videre vekst.

Bakgrunn

Nærings- og fiskeridepartementet har sendt på høring forslag til hvordan oppdrettsnæringen fortsatt skal kunne vokse og videreutvikles innenfor bærekraftige og forutsigbare rammer.

Regjeringen er opptatt av at en modell for fremtidig vekst skal være forankret i Stortinget, og høringen inngår derfor i arbeidet med en stortingsmelding om forutsigbar og bærekraftig vekst i havbruksnæringen. Det tas sikte på å få behandlet meldingen i løpet av vårsesjonen 2015.

Høringsfrist er 10. januar 2015.

Problemstilling

Det legges til grunn at bærekraftig og forutsigbar vekst i havbruksnæringen vil styrke norsk konkurransekraft og skape trygge arbeidsplasser langs kysten. En bærekraftig vekst vil sikre de eksisterende- samt skape nye arbeidsplasser i distriktene ettersom god næringspolitikk jamstilles med god distriktpolitikk.

Hovedmålet med Stortingsmeldingen er å drøfte hvordan en best kan videreutvikle potensialet i havbruksnæringen innenfor bærekraftige rammer. Meldingen vil kun omhandle kommersielle tillatelser for matfiskproduksjon av laks og ørret. *Forslagene baserer seg på at det overordnede konsesjonssystemet for laks og ørret ligger fast.*

Departementet anser miljømessig bærekraft som den viktigste forutsetning for videre vekst i oppdrettsnæringen, og foreslår derfor at miljøhensyn skal være det eneste vurderingstemaet for om vekst skal tilbys eller ikke. Det vil si at markedshensyn eller andre hensyn ikke skal tillegges vekt i myndighetens vurdering. Imidlertid ønsker departementet å kunne sette en overordnet produksjonsgrense, noe som muliggjøres ved opprettholdelse av gjeldende konsesjonsregime.

Departementet drøfter tre alternative veier for best å kunne oppnå målet om en forutsigbar bærekraftig vekst:

1. Fortsatt tildelingsrunder
2. En fast årlig vekstrate
3. Et system basert på handlingsregler

Alternativ 1

Dette alternativet tilsvarer langt på vei den viktigste måten næringen har vokst på til nå, nemlig gjennom tildelinger av nye tillatelser ved ujevne mellomrom. Dette alternativet gir stort politisk handlingsrom når det gjelder hvilke hensyn og kriterier som skal ligge til grunn for tildelingene. Tildelingspolitikken vil derfor være i kontinuerlig endring. Regjeringen ønsker imidlertid uansett å gå bort fra skjønnsmessige kriterier for slike tildelinger. Eventuelle fremtidige tildelinger etter dette alternativet vil måtte basere seg på objektive kriterier for å sikre forutsigbarhet.

Alternativ 2

Dette alternativet innebære at næringen får vokse med en gitt prosent årlig. En slik årlig vekst kan gjennomføres ved tildeling av nye konsesjoner eller ved økt MTB på eksisterende konsesjoner. I dette regimet blir utfordringen å finne frem til en realistisk vekstrate og å ivareta den miljømessige bærekraften samtidig som forutsigbarheten opprettholdes.

Alternativ 3

Innføring av handlingsregler for å regulere veksten er nytt i norsk oppdrettsnæring. Departementet har viet dette alternativet størst oppmerksomhet og ønsker selv å gå for en slik modell.

Modellen baseres på å knytte et sett med handlingsregler til utvalgte indikatorer. Når indikatorene viser at definerte grenseverdier er passert, utløses bestemte handlinger. Dette omtales som en systemendring fra å styre gjennom enkeltbeslutninger til et system som mer eller mindre styrer seg selv.

Alternativet med bruk av handlingsregler for å styre kapasiteten i næringen bygger i stor grad på innstillingen fra det såkalte arealutvalget. Arealutvalget ble nedsatt av departementet for å se på mulighetene for en mer effektiv arealbruk, herunder hvordan det omkringliggende miljøet samt fiskehelse- og velferd kunne ivaretas på en bedre måte. Utvalget avleverte sin innstilling i 2011, og den ble behandlet i fylkestinget i sak 94/11.

Forslaget om handlingsregler bygger i stor grad på følgende tre bærende elementer fra Arealutvalgets rapport:

- Kysten deles inn i adskilte produksjonsområder med tilhørende utsettsoner
- Avbøtende tiltak i et produksjonsområde styres gjennom indikatorer og handlingsregler
- Næringen i det enkelte produksjonsområde gis sterkere samfunnsansvar for å løse fellesutfordringer.

Departementet drøfter ulike miljøfaktorer som kan inngå i en handlingsregel for kapasitetsjustering på *konsesjons- eller tillatelsesnivå* (som er et «nivå» over lokalitetsnivået: En konsesjon/tillatelse er vanligvis knyttet opp mot flere lokaliteter). Departementet har likevel kommet frem til at det på nåværende tidspunkt kun er miljøfaktorene lakselus og næringsutslipp som er egnet som indikatorer i en handlingsregel for kapasitetsjustering.

Denne modellen med handlingsregler og indikatorsystem forutsetter opprettelsen av produksjonsområder, jfr. Arealutvalgets innstilling, og det foreslås at hver tillatelse blir bundet til et produksjonsområde slik tillatelsene i dag er bundet til et fylke eller en forvaltningsregion. Forslaget innebærer at kysten deles inn i *produksjonsområder* med hensiktsmessige geografiske avgrensninger.

Departementet presiserer at høringen ikke skal omhandle inndeling i *utsettsoner*, som Arealutvalget har definert bl.a. som smittemessige enheter av lokaliteter innenfor

produksjonsområdene. Etter det en kan forstå bygger likevel karakteriseringen av produksjonsområdenes miljøtilstand på miljøtilstanden til de innenfor liggende utsettsonene.

Dersom en setter farge på miljøtilstanden i en utsettssone ut fra hva miljøindikatorene viser, vil en kunne se for seg produksjonsområder som et lappeteppe av gule, grønne og røde utsettsoner. Uten at fargenes betydning er definert eksplisitt må en likevel oppfatte det slik at rød betyr at produksjonen må reduseres, gul at den ikke kan økes ut over dagens nivå og grønn at den kan økes. Hvert produksjonsområde vil likevel få én farge ved at de ulike sonene vektas opp mot hverandre.

En handlingsregel vil måtte knyttes opp mot justeringer av biomassen/produksjonskapasiteten i et produksjonsområde i forhold til hyppighet og størrelse på endringen. Biomassen må da kunne justeres både opp og ned avhengig av miljøtilstanden. Departementet lister opp eksempler på ulike alternative modeller eller risikoprofiler for justeringer av produksjonskapasiteten/biomassen i et produksjonsområde, og en må anta at eksemplene er knyttet til et grønt produksjonsområde.

Et eksempel på høy risikoprofil kan være at det gis en årlig mulighet for vekst på 5% mot at kapasiteten kuttes med 7,5% hvert år ved høy miljøpåvirkning i produksjonsområdet. Eksempel på lav risikoprofil kan være at det gis en mulighet for vekst på 3% hvert annet år mot at kapasiteten også kuttes med 3% hvert annet år ved høy miljøpåvirkning. Det fastslås at næringens potensial utløses i størst mulig grad under et regime med høy risikoprofil.

I likhet med Arealutvalget foreslås her, som tidligere nevnt, at alle tillatelser til akvakultur av laks og ørret endrer sin tilknytning fra fylke/forvaltningsregion til produksjonsområder. I motsetning til Arealutvalget, som mente at det under visse betingelser burde gis anledning til å flytte tillatelser på tvers av produksjonsområder, er departementet av den oppfatning at slik flytting i utgangspunktet ikke skal kunne tillates. Det blir i denne sammenheng vist til gjeldende regelverk som ikke tillater flytting på tvers av regions- og fylkesgrenser.

Departementet foreslår at økt kapasitet i næringen skal komme som resultat både av tildelinger av nye tillatelser og av kapasitetsøkninger i eksisterende tillatelser. Det skal fortsatt tas vederlag ved tildeling av økt produksjonskapasitet. Nye tillatelser tildeles primært i form av auksjon, mens økt MTB i eksisterende tillatelser forutsetter et fast vederlag basert på markedspris. Det foreslås også å finne frem til en egnet modell som sier noe om hvor mye og hvor ofte økt kapasitet skal tas ut i form av nye tillatelser.

Departementet er opptatt av at reguleringene innen lakse- og ørretoppdrett ikke legger unødige hindringer i veien for utvikling av ny teknologi. Høringsnotatet går derfor nærmere inn på reguleringsmessige problemstillinger ved ulike sider av produksjonen, først og fremst aktualisert ved at ny teknologi, fortrinnsvis lukket anleggsteknologi både i sjø og på land, har åpnet opp for nye mulighetsområder. Nærings- og fiskeridepartementet har nedsatt en arbeidsgruppe som spesielt skal vurdere hvordan produksjonskapasitet for lukkede anlegg på land skal kunne reguleres i et vekstperspektiv.

Vurderinger

Det er positivt at Nærings- og fiskeridepartementet vil se nærmere på hvordan oppdrettsnæringen fortsatt kan vokse uten at dette går på bekostning av miljøet. Fylkesråden støtter forslaget om at veksten må komme som en kombinasjon både av tildeling av nye tillatelser og av utvidelser i eksisterende tillatelser.

Når det gjelder tildeling av nye tillatelser vil departementet gå bort fra skjønnsmessige kriterier som grunnlag for tildelinger, noe som støttes fullt ut. Departementet foreslår at nye tillatelser skal deles ut etter auksjonsprinsippet, og argumenterer for at det ikke skal skilles mellom små og store bedrifter som målgruppe for tillatelsene. Fylkesråden er ikke enig i dette, og mener et auksjonssystem vil favorisere de største bedriftene. For å gi mindre bedrifter og eventuelt nye aktører reelle muligheter for å kunne tilegne seg nye tillatelser, foreslås at et visst antall nye tillatelser underlegges en fastprisordning og tildeles aktører i denne gruppen ved loddtrekning. En fast pris bør imidlertid reflektere markedspris så langt det lar seg gjøre.

For kapasitetsøkninger i gitte tillatelser lanseres to alternativ, nemlig en fast årlig vekstrate og et nytt system med handlingsregler. Departementet går for sistnevnte alternativ. Etter en nøye gjennomgang av alternativet med handlingsregler har fylkesråden kommet fram til at forslaget ikke kan støttes.

Forslaget med handlingsregler er delvis basert på Arealutvalgets innstilling, bl.a. om inndeling av kysten i utsettsoner og produksjonsområder. Fylkestinget behandlet denne saken i juni 2011 (Ft-sak 94/11), og mente bl.a. at *«arealutvalgets innstilling gir en relevant analyse av situasjonen for norsk oppdrettsnæring og utgjør et godt grunnlag for å iverksette tiltak som kan bidra til større miljømessig bærekraft»*. Selv om fylkestinget i prinsippet støttet forslaget om å innføre handlingsregler til bruk i norsk akvakulturnæring, ble det likevel understreket at *«det vil ha stor betydning å finne fram til naturlige branngater, fremfor å etablere rigide produksjonsområder med utsettsoner»*. Det er nettopp produksjonsområder og eventuelt utsettsoner som forslaget om handlingsregler bygger på. Fylkesråden oppfatter likevel departementet som uklar når det gjelder hvilke av disse to enhetene forslaget skal tuftes på.

Departementet har oppsummert høringsinnspillene fra arealutvalgets innstilling, og oppsummeringen viser bl.a. at det var stor skepsis både fra næring, forvaltning og organisasjoner til en handlingsregel som innebar kollektiv sanksjonering. Fylkesråden hadde forventet at departementet i sitt forslag ville tatt hensyn til disse klare tilbakemeldingene og presentere et reguleringsopplegg som i størst mulig grad var selskapsbasert. Med inndeling av kysten i produksjonsområder/utsettsoner vil alle aktører i et produksjonsområde/utsettsone måtte bli behandlet likt – eller kollektivt - både på «godt og vondt».

Fylkesråden er enig med departementet i at miljøparametere skal styre veksten i oppdrettsnæringen, og at utslipp og lakselus i så måte er de viktigste parameterne for tiden. Dette er også helt i tråd med fylkestingets synspunkter, jfr. FT-sak 77/12, *Havbrukspolitikk for Nordland – rammebetingelser for norsk havbruksnæring*. I forslaget med handlingsregler legges det opp til å bruke miljøparametere som indikatorer for å styre veksten etter, og

fylkesråden kan ikke støtte bruken av for eksempel lakselus som en slik indikator. Bruk av indikatorer betinger at det foreligger et klart årsaks – virkningsforhold, i dette tilfelle en direkte sammenheng mellom lakselus på vill laks og lakselus oppdrettet laks. Fylkesråden kan ikke se at en slik sammenheng er påvist klart nok til at lakselus kan brukes som indikator. Fylkesrådet er imidlertid kjent med at det pågår et arbeid med metodeutvikling og kunnskapsoppbygging i henhold til vannforskriften, så på sikt kan problemstillingen bli mer aktuell.

Når det er sakt er lakselus kanskje næringens største miljøproblem for tiden, og den må derfor tas - og tas allerede i høyeste grad - på største alvor. Fylkesråden foreslår derfor at istedenfor å bruke lakselus som indikator settes det som i dag krav til en øvre grense for lusenivå på laks i oppdrettsanlegg. Allerede i dag finnes det hjemler i akvakulturregelverket til å sette slike grenser, og også hjemler til å pålegge oppdretter å redusere biomassen om nødvendig. Det siste har vi nylig sett eksempel på ved at mattilsynet har pålagt nedslaktning av fisk på lokaliteter med for mye lakselus.

Alle akvakulturtillatelser er i dag knyttet til fylker eller forvaltningsregioner. Forslaget med handlingsregler innebærer bl.a. at tillatelsene får en annen tilknytning, nemlig de nye produksjonsområdene som må etableres. Dersom forslaget får tilslutning er fylkesråden enig i at det skal være like strengt å kunne flytte tillatelser mellom produksjonsområder som det er i dag å kunne flytte tillatelser mellom fylker/regioner.

Parametere for utslipp kan nok i større grad enn lakselus benyttes som indikatorer. I midlertid bør eventuelt slike indikatorer legges på lokalitetsnivå, og ikke på sone- eller produksjonsområdenivå. Dersom det i enkelte områder skulle vise seg at påvist forurensning/utslipp fra havbruk kan tilbake spores til flere enn én lokalitet, vil dette være et viktig insitament for de berørte næringsaktørene til å flytte sin oppdrettsvirksomhet til andre og bedre lokaliteter. Samtidig vil dette også være et tiltak med positive miljøeffekter.

Uten å kunne se at noen av departements forslag til kontrollert vekst i havbruksnæringen er ideelle, vil fylkesråden likevel gå for forslaget om en fast årlig vekstrate for eksisterende anlegg. I motsetning til forslaget med handlingsregler er dette alternativet ukomplisert og lett å forholde seg til. Det gjenstår imidlertid å finne frem til enkle regler for hvordan forslaget kan gjennomføres i praksis.

I denne hørings-saken gjøres det klart at det ikke skal tas markedshensyn når regler for vekst skal utformes. Forutsigbarhet er her et nøkkelord, og fylkesråden er enig i at det er svært viktig for næringen å kunne forholde seg til forutsigbare *rammebetingelser*. Departementet er også opptatt av forutsigbar vekst, og fylkesråden mener departement har vansker med å forklare hvordan det offentlige skal regulere veksten uten samtidig å påta seg rollen som markedsregulator. Slik en ser det er derfor forslagene til vekst ikke bare motivert ut fra miljøhensyn, men delvis også ut fra markedshensyn.

Fylkesråd for næring er klar over den utfordringen en vil stå ovenfor dersom regulering av veksten ble fullstendig frikoblet fra markedshensynet. Man kan ikke se bort fra at veksten i enkelte områder under slike betingelser vil kunne bli langt større enn hva som er skissert som

aktuelle alternativ i denne høringssaken, med mulige uheldige markedseffekter som resultat. Dette selv om miljøhensynet ble tilstrekkelig ivaretatt. Skulle man gått nærmere inn på slike scenarier ville også hele konsesjonsregimet måtte blitt satt under lupen.

Departementet slår tidlig fast i høringssaken at konsesjonslovgivningen skal ligge fast. Selv om fylkesråden bare må ta avgjørelsen til etterretning, vil en likevel påpeke at fylkestinget tidligere har tatt til orde for en gjennomgang av lovgivningen (FT-sak 77/12). Her har fylkestinget bl.a. også vært opptatt av at det må kunne tilrettelegges for en større grad av individuelle tilpasninger ut fra produksjonspotensialet til den/det enkelte lokalitet/område. Fylkesråd for næring etterlyser en gjennomgang av konsesjonslovgivningen og en begrunnelse for hvorfor den fortsatt ønskes opprettholdt i sin nåværende form.

Fylkesråden er tilfreds med at Nærings- og fiskeridepartementet vil legge til rette for - og stimulere til at ny teknologi, fortrinnsvis teknologi for lukkede anleggssystemer, blir tatt i bruk i havbruksnæringen. Her må det bl.a. legges til rette for at lukkede anlegg i sjø inngår som integrert del av settefiskproduksjon, og at det tillates produsert stor settefisk i slike anlegg.

Det er ellers viktig at meldingen ser til arbeidet med Norges implementering av EUs vanndirektiv gjennom forskrift om rammer for vannforvaltningen. Gjennom forskriften og de regionale planene legges det føringer som også får konsekvenser for forvaltningen og næringen knyttet til oppdrett. Det må sørges for en integrering av dette arbeidet slik at man oppnår gode synergier og en helhetlig og sektorovergripende forvaltning av alle våre vannressurser.

Til slutt påpekes at det i den kommende stortingsmeldingen vil være på sin plass å ta opp og gjennomgå viktige prinsipielle spørsmål knyttet til naturressurser og rettighetsproblematikk. Her siktes det spesielt til rettigheter for bruk av kystsonen. Fylkesråden registrerer at dette er et saksområde som ikke berøres i høringssaken. Det er økende interesse knyttet til problemstillingen, og fylkesråden vil for sin del starte opp et arbeide om rettighetsspørsmål knyttet ikke bare til sjøareal langs kysten, men til naturressurser i videste forstand.

Konsekvenser

Saken har ingen umiddelbare økonomiske eller administrative konsekvenser for Nordland fylkeskommune. På sikt vil et system med handlingsregler innebære kostnader både for næringen og for myndighetene. Det er imidlertid uklart om dette får administrative konsekvenser for fylkeskommunen.

Vedtakskompetanse

Dette er en sak som omhandler innspill til en kommende Stortingsmelding, og skulle normalt vært behandlet i fylkestinget ettersom fylkesrådet ikke er gitt myndighet til å avgi uttalelser i slike saker. I «Reglement for delegering av myndighet fra fylkestinget» fra oktober 2012, fremgår det av kapittel 6 pkt. 6 at «Fylkesrådet kan likevel avgi uttalelse i denne type saker

når tidsfrister ikke muliggjør behandling i fylkestinget». Høringsfristen for denne saken er satt til 10. januar 2015, altså lenge før neste fylkestingssamling.

Fylkesrådets innstilling til vedtak

1. Fylkesrådet ønsker velkommen en stortingsmelding som skal se nærmere på hvordan oppdrettsnæringen fortsatt kan vokse uten at dette går på bekostning av miljøet.
2. Fylkesrådet har i sin vurdering og synspunkter lagt til grunn det prinsipp at det må søkes etter løsninger for vekst som i størst mulig grad kan knyttes til selskaps- eller lokalitetsnivå. Dette betyr bl.a. at løsninger av kollektiv art er forsøkt unngått, noe som ikke minst har sammenheng med at rettigheter og ansvar best tydeliggjøres på selskaps/lokalitetsnivå.
3. Fylkesrådet er enig med Nærings- og fiskeridepartementet i at vekst i lakse- og ørretproduksjon må komme som en kombinasjon av tildeling av nye tillatelser og økt produksjonskapasitet i eksisterende tillatelser. Fylkesrådet er også enig i forslaget om å finne frem til en egnet modell som sier noe om hvor stor andel av den økte kapasitet skal tas ut i form av nye tillatelser, og hvor ofte det skal tildeles nye tillatelser.
4. Når det gjelder nye tillatelser kan fylkesrådet ikke støtte departementets forslag fullt ut om at slike tildelinger skal gjennomføres kun ved bruk av auksjonsprinsippet. Fylkesrådet foreslår at et visst antall nye tillatelser underlegges en fastprisordning og tildeles nyetablerere- og mindre aktører ved loddtrekning. Dette for å sikre at denne aktørgruppen får en reell mulighet til å delta i den veksten som nye tillatelser representerer.
5. Fylkesrådet støtter forslaget om at det for vekst i eksisterende tillatelser betales faste vederlag.
6. For eksisterende tillatelser skisserer departementet to alternative veier for vekst: En fast årlig vekstrate og et system med handlingsregler. Forslaget med handlingsregler innebærer bl.a. en inndeling av kysten i produksjonsområder og kollektive reguleringer av næringen innenfor områdene. Fylkesrådet er redd for at forslaget om områdeforvaltning basert på handlingsregler vil bli uforutsigbart, uoversiktlig og vanskelig å forvalte. Fylkesrådet kan derfor ikke støtte dette forslaget.
7. I forhold til vekst i eksisterende tillatelser kan fylkesrådet støtte forslaget til en fast årlig vekstrate, men da forutsatt at miljøhensynet blir tilfredsstillende ivaretatt. Dette mener fylkesrådet kan oppnås ved at det som i dag settes en øvre grense for lusenivå på laks i oppdrettsanlegg samt at det på lokalitetsnivå settes nærmere definerte grenser for utslippsparementere. Gitt akseptable miljøverdier kan da veksten, som foreslått, komme i form av årlige prosentvise kapasitetsøkninger.

8. Fylkestinget i Nordland har tidligere etterlyst en gjennomgang av konsesjonsregimet for oppdrettsnæringen, bl.a. med tanke på å se på muligheten for bedre å kunne tilpasse produksjonen til produksjonskapasiteten. Dette for i større grad å kunne utnytte naturlige fortrinn der de måtte finnes. Fylkesrådet har merket seg at departementet kategorisk slår fast at eksisterende konsesjonsregime skal ligge fast. Fylkesrådet finner det sterkt beklagelig at departementet ikke har funnet det hensiktsmessig å foreta en nærmere gjennomgang av konsesjonsregimet i anledning den nye stortingsmeldingen.
9. Fylkesrådet er tilfreds med at det ønskes lagt til rette for å ta i bruk ny teknologi i havbruksnæringen, og da spesielt teknologi for lukkede anlegg. Fylkesrådet vil i denne forbindelse påpeke som viktig, at lukkede anlegg i sjø må kunne inngå som integrert del av settefiskproduksjon og at det tillates produsert stor settefisk i slike anlegg.
10. Fylkesrådet er av den klare formening at den kommende stortingsmeldingen må ta opp og gjennomgå viktige prinsipielle rettighetsspørsmål knyttet til kystsonen som naturressurs. Fylkesrådet registrerer en økende interesse for problemstillingen, men konstaterer at dette er et tema som ikke berøres i høringssaken.
11. Fylkesrådet konstaterer at departementet ikke har vurdert vekst i havbruksnæringen opp mot Norges implementering av EUs vanndirektiv, herunder regionale planer for vannforvaltning. Fylkesrådet forventer at departementet i sitt videre arbeid foretar en nærmere vurdering av vannforvaltningens betydning for næringens videre vekst.

Bodø den ...
Arve Knutsen
fylkesråd for næring
sign

